

Sygn. akt I ACz 87/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2013r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA Mariola Głowacka (spr.)

Sędziowie: SA Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga

SA Marek Górecki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 25 stycznia 2013r.

sprawy z powództwa **małoletnich M. F. (1) i M. F. (2) działających przez przedstawicielkę ustawową J. F.**

przeciwko pozwanemu **L. F.**

o stwierdzenie nieważności umowy

na skutek zażalenia pozwanej

od postanowienia Sądu Okręgowego w Koninie

z dnia 4 października 2012r. sygn. akt I C 1098/11

postanawia:

oddalić zażalenie.

/-/M. Mazurkiewicz-Talaga /-/M. Głowacka /-/ M. Górecki

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Koninie postanowieniem z dnia 4 października 2012r. ustalił i przyznał biegłemu prof. dr hab. M. O. wynagrodzenie w kwocie 4.298,58 zł zgodnie z rachunkiem nr (...) z dnia 4 czerwca 2012r.

Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu do postanowienia wskazał, że biegły na zlecenie Sądu opracował opinię w sprawie. Opinia okazała się wartościowym dokumentem przydatnym do analizy sprawy. Wnosząc o wypłatę wynagrodzenia za opinię biegły przedstawił rachunek na kwotę 4.298,58 zł, jako wynagrodzenie za 62 godziny pracy, poparty szczegółowym rozliczeniem. Rachunek ten odpowiadał wymogom formalno-rachunkowym, a przyjęta stawka wynagrodzenia za godzinę pracy mieściła się w granicach określonych w § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 46, poz. 254 ze zm.) przy uwzględnieniu aktualnie obowiązującej wysokości kwoty bazowej (na 2012r.). W konsekwencji Sąd na podstawie art. 288 zdanie pierwsze k.p.c. i art. 90 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych przyznał biegłemu wynagrodzenie za sporządzoną opinię.

Zażalenie od powyższego postanowienia wniosła pozwana L. F. zaskarżając postanowienie w całości. Pozwana wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania

oraz o zasądzenie od powodów na rzecz pozwanej kosztów procesu w postępowaniu zażaleniowym w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie pozwanej nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do art. 288 k.p.c. biegły ma prawo żądać wynagrodzenia za stawiennictwo do sądu i wykonaną pracę. Zgodnie z art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j. t. Dz. U. z 2010r. Nr 90, poz. 594 ze zm.) biegłemu lub tłumaczowi powołanemu przez sąd przysługuje zwrot kosztów podróży, innych wydatków koniecznych związanych ze stawiennictwem w sądzie oraz wynagrodzenie za wykonaną pracę. Art. 90 powołanej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych przewiduje, że wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę określa się uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy, a wysokość wydatków niezbędnych do wykonania czynności – na podstawie złożonego rachunku. Z przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 46, poz. 254) wynika m.in. że koszty przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym obejmują wynagrodzenie biegłych za wykonaną pracę, koszty zużytych materiałów, inne wydatki niezbędne do wydania opinii (§ 1), określają podstawę obliczenia stawki godzinowej wynagrodzenia biegłego (§ 2 i 3), stwierdzają, że wynagrodzenie biegłych za wykonaną pracę obejmuje należność za czynności przygotowawcze i badawcze, łącznie z zapoznaniem się z aktami sprawy oraz za opracowanie opinii wraz z uzasadnieniem (§ 5), a także za udział w czynności sądowej (§ 6). Jeżeli rozporządzenie ustala dolną i górną granicę stawki wynagrodzenia, przy określaniu wynagrodzenia należy mieć na uwadze w szczególności kwalifikacje biegłego lub innych osób biorących udział w opracowaniu opinii lub w czynności sądowej, stopień złożoności problemu będącego przedmiotem opinii oraz warunki, w jakich opracowano opinię lub dokonano czynności sądowej (§ 10). Jeżeli praca została wykonana wadliwie, niezgodnie z zaleceniem sądu lub ze znacznym nieusprawiedliwionym opóźnieniem, wynagrodzenie ulega odpowiedniemu obniżeniu (§ 11). Niezależnie od wynagrodzenia za wykonaną pracę biegłym przysługuje zwrot kosztów zużytych materiałów oraz innych wydatków niezbędnych do wydania opinii (§ 13). W/w rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 18 grudnia 1975r. opiera wynagrodzenie biegłych za wykonaną pracę na stawce godzinowej (§ 2-3).

Sąd może skontrolować wskazaną przez biegłego w karcie pracy liczbę godzin niezbędnych do sporządzenia opinii (poświęconych na czynności przygotowawcze i badawcze, łącznie z zapoznaniem się z aktami sprawy oraz na opracowanie opinii wraz z uzasadnieniem) i obniżyć wynagrodzenie wyliczone przez biegłego stosownie do przyjętej przez siebie ilości czasu i nakładu pracy biegłego. Podkreślić należy, że pozwana nie zarzuca, iż biegły wadliwie wykonał pracę. Skarżąca nie zarzuca także wykonania opinii niezgodnie z zaleceniem Sądu albo ze znacznym, nieusprawiedliwionym opóźnieniem. Zarzuty pozwanej przytoczone w zażaleniu nie dotyczą więc przyczyn wymienionych w § 11 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18 grudnia 1975r.

Wskazać należy, że biegły powołany do sporządzenia opinii w niniejszej sprawie ma tytuł naukowy prof. dr hab. W tej sytuacji ustalając stawkę godzinową wynagrodzenia stosuje się § 3 pkt 1 cyt. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18 grudnia 1975r., nie zaś § 2 ust. 2 jak wskazuje pozwana w uzasadnieniu zażalenia. W tej sytuacji kwota wynagrodzenia biegłego za sporządzenie opinii w wysokości 4.298,58 zł obliczona zostało prawidłowo.

Nie ma jednocześnie podstaw do przyjęcia, że podana w rachunku liczba godzin na wykonanie poszczególnych czynności została zawyżona. Podkreślić należy, że jeżeli nie istnieją ogólnie obowiązujące normy czasu wykonania danej czynności, kwestionowanie rachunku biegłego na tej podstawie, że czynność wymagała mniej czasu, niż to wykazano w rachunku, może być skuteczne tylko wtedy, gdy podane w rachunku ilości zużytego czasu są tak jaskrawo wygórowane, iż opierając się na zwykłym doświadczeniu życiowym można od razu stwierdzić, że biegły niewątpliwie zużył znacznie mniej czasu, niż podaje w rachunku (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z 18 sierpnia 1959r. I CZ 82/59, OSN 1961 Nr 2, poz. 41).

Sąd pierwszej instancji do którego należy kompetencja badania prawidłowości przedstawionego przez biegłego sprawozdania z wykonania koniecznych do wydania opinii czynności nie znalazł podstaw, aby przyjąć, że ilość godzin wykazanych przez biegłego w karcie pracy biegłego sądowego stoi w jaskrawej sprzeczności z zasadami doświadczenia życiowego. Wskazać również należy, że Sąd pierwszej instancji podał podstawę faktyczną i prawną wydanego rozstrzygnięcia. Stąd zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. nie był trafny.

Biorąc powyższe pod rozwagę zażalenie pozwanej, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., oddalono.

/-/M. Mazurkiewicz-Talaga /-/ M. Głowacka /-/ M. Górecki